

Lisamaterjal: VANA JÕULULAUL

Õpetajale

Koostatud „Tulevikumaa“ raamatu loo põhjal. Koostanud Lia Kaljuste.

Tekst, mida loevad piduliste hulgast valitud inimesed, on kirjutatud – kartongist kuuskedele või kelladele (jõuluehetele) koos järjekorra numbritega või tähtedega: A;B;C;D;E;F; Kokku on vaja 6 inimest + 2 inimest, kes loevad jutustaja osa (J) ja Vana Jõululaulu osa (VJ).

Tekstid kellade kuju peal on **LISAS**.

Vana Jõululaul

Jutustaja (J): Ja nüüd jutustame koos ühte jõululugu.

See lugu juhtus jõuluajal, kas ammu või hiljuti, eelmisel aastal või sellel aastal, pole tähtis. Aga seda juhtub kindlasti ka veel tulevikus.

Lugu räägib jõululaulust, vanast jõululaulust.

Vana jõululaul kõndis mööda talvist teed, natuke lumist, natuke porist. Sadas jäidet ja vahetevahel puhusid külmad tuuleilid. Oli selline niiske külm ja kõle ilm. Vana jõululaul oli väga väsinud ja kurb.

Kas jõululaul saaks olla kurb? Millal on jõululaul kurb? Kui keegi ei laula teda enam, kui keegi ei mäleta teda enam, sest ta on nii vana. Jõululaul saab särada ja soojust ning armastust hinge tuua ikka ainult siis, kui teda lauldakse. Nii ta siis läks ja vedas väsimusest jalgu järel. Samas lootis ta, et kohtab kedagi, kes mäletaks neid sõnu ja viisi, mida ta kannab ning laulaks teda. Siis tuleks temasse taas uus elu. Ja siis see juhtus.

J: Puu oksal istus rasvatihane, soputas külma kaitseks sulgi kohevile ja säutsus:

A/1: Kes seal longib? Kes seal longib?

VJ (*vana-jõululaul, sama inimene terve loo ajal*): **See olen mina, vana jõululaul. Kõik on mind unustanud ja ma ei jaksa enam kõndida. Laula sina mind, siis ma saan jõudu edasi minna!**

A/1: Mina?Mina?

-Ei, minu hääl on külmaga kähe ja mulle ei meeldi meloodilised jõululaulud, mulle meeldivad kevadlaulud, sellised sirts ja särts, sirts ja särts.

J: Tihane lendas minema.

Jõululaul läks pikkamööda edasi. Tee ääres seisis rikas kaupmees oma suure kaupa täis autoga. Jõululaul kõnetas teda.

VJ: Kuule, ma olen sinu lapsepõlve jõululaul. Kas mäletad veel? Sa laulsid mind lapsena koos vanaemaga. Laula palun veel!

(*Mees kõlistab raha oma peos.*)

B/2: Ma ei mäleta sind. Ei mäleta! Raha kõlin on minu meelest kõige ilusam muusika ja mul pole aega siin sinuga seletada, ma vean kaupa, ma pean suurendama jõulumüüki! Mine, mine ja ära sega mu ärimõtteid, vana jõululaul!

J: Jõululaul jätkas oma teekonda veel vaevalisemalt, veel kurvemalt.

Keegi proua tuhises teekäänaku tagant välja ja nähes jõululaulu, toetas ta oma suure kandekoti kivile ning peatus hetkeks:

C/3: Mis lonkimine see olgu? Praegusel kiirel ajal keegi lihtsalt veab jalgu järel ja veel tühjade kätega. Kes sa selline oled?

VJ: Kas sa ei mäleta mind. Olen vana jõululaul, sinu ema laulis mind, kui sa väike olid. Küllap mäletad sinagi, laula mind, palun!

C/3: Kas minul peaks praegusel kiirel ajal olema aega laulda jõululaule! Minul on nii palju vaja enne jõule veel teha, minul pole aega laulda! Mul on vaja koristada, pesu pesta, poonida põrandaid, küürida, kloppida vaipu, küpsetada piparkooke ja torti, oh jaa, jõulupraad ning hapukapsad, marineerida kala ja kõrvitsat.

J: Jõululaul ei kuulnud rohkem, proua Kiirus haaras oma koti ja kadus kui tuul. Tööde loetelu arusaamatut pominat kostus veel tükk aega.

Kes ei mäleta, kellel pole aega ohkas jõululaul ja jätkas teed.

Suure, tuledes särava maja ees kõnetas ta ühte meest ja palus tal ennast laulda.

D/4: Sa arvad, et ma mäletan sind! No vist mäletangi, lapsepõlvest. Aga miks peaksin ma tänapäeval laulma ise veel jõululaule. Mina olen reklaamimees, ma panen igas poes jõululaulud kõlama, rahvas kuuleb ja ostab, see on äri. Aga ise laulda, ei! Milleks?

J: Jõululaul vantsis edasi, ikka raskem oli astuda, külm näpistas, sest pakane muutus käredamaks. Vastu tuli noormees, ta pilk oli ainiti suunatud väikesele ruudule oma peos. Ta peaaegu oleks komistanud jõululaulule otsa.

VJ: Hei! Peatu noormees, sina ju tunnud mind! Aastaid tagasi pühapäevakoolis laulsid sa mind, laula veel, kasvõi kordki, muidu ma kustun täiesti.

E/5: Hm. Ma ei märganudki sind. Miks ma peaksin sind laulma, vana jõululaul? Miks ma peaksin, mul on suva, mis sinust saab, mul on siin nutikas äge mäng ja oma musa, tahad kuulata mu tümpsu?

J: Jõululaul võttis kokku viimase jõu ja põgenes.

Pikka aega ei kohanud ta kedagi, keegi isegi peatunud ta viipe peale.

Lõpuks istus ta väikese majakese trepile, värises külmast ja mõtles, et nüüd ta sureb ja mitte kunagi ei laulda teda enam.

Mõne aja pärast lähenesid mööda teerada vanaema ja lapselaps. Too imestas:

Memm, vaata keegi istub meie trepi peal!. Vanaema tundis ootaja kohe ära.

F/6: See on ju vana jõululaul, mulle õpetas seda minu vanaema, nii vana on see! Viime ta tuppa sooja.

J: Vanaema süütas toas küünlad ja hakkas oma nõrga murduva häälega laulma. Lapselapse hele hääl ühines temaga peagi. Ja jõululaul, vana jõululaul helises taas- selles olid inglid, tähed, jõulukellad ja ta kuulutas taas Lunastaja sündi. Tema kuub hakkas kumama küünalde ja tähtede valgust ning ta levis toast välja, üle pimedada maa – kõrgele ja kaugele - igasse linna ja igasse kodusse. Ja igaüks, kes seda kuulis, unustas mure ning kiiruse, vilkuvad reklaamid ning rahakõlina. Igaüks meenutas oma lapsepõlve jõululaulu ja laulis seda. Saabus imeline jõuluõhtu.

Kas on kellelgi oma kõige armsam jõululaul? Kas me laulaksime seda?

Autor

Lia Kaljuste

A

1/2

**Kes seal longib?
Kes seal longib?**

*Vana Jõululaul
vastab: See olen
mina,*

A

2/2

**Mina?Mina?
-Ei, minu hääl on
külmaga kähe ja mulle ei
meeldi meloodilised
jõululaulud, mulle
meeldivad kevadlaulud,
sellised sirts ja särts,
sirts ja särts.**

B

**Ma ei mäleta sind.
Ei mäleta! Raha kõlin
on minu meelest kõige
ilusam muusika ja
mul pole aega siin sinuga
seletada, ma vean kaupa,
ma pean suurendama
jõulumüüki! Mine, mine ja
ära sega mu ärimõtteid,
vana jõululaul!**

C

1/2

**Mis lonkimine see
olgu? Praegusel kiirel
ajal keegi lihtsalt
veab jalgu järel ja
veel tühjade kätega.
Kes sa selline oled?**

*Vana Jõululaul vastab: Kas
sa ei mäleta mind....*

C

2/2

Kas minul peaks praegusel kiirel ajal olema aega laulda jõululaule! Minul on nii palju vaja enne jõule veel teha, minul pole aega laulda! Mul on vaja koristada, pesu pesta, poonida põrandaid, küürida, kloppida vaipu, küpsetada piparkooke ja torti, oh jaa, jõulupraad ning hapukapsad, marineerida kala ja kõrvitsat.

D

Sa arvad, et ma mäletan sind!
No vist mäletangi, lapsepõlvest. Aga miks peaksin ma tänapäeval laulma ise veel jõululaule. Mina olen reklaamimees, ma panen igas poes jõululaulud kõlama, rahvas kuuleb ja ostab, see on äri. Aga ise laulda, ei! Milleks?

E

Hm.
Ma ei märganudki sind.
Miks ma peaksin sind laulma, vana jõululaul?
Miks ma peaksin, mul on suva, mis sinust saab, mul on siin nutikas äge mäng ja oma musa, tahad kuulata mu tümpsu?

F

See on ju vana jõululaul, mulle õpetas seda minu vanaema, nii vana on see! Viime ta tuppa sooja.